

Refleksjonsbrev februar

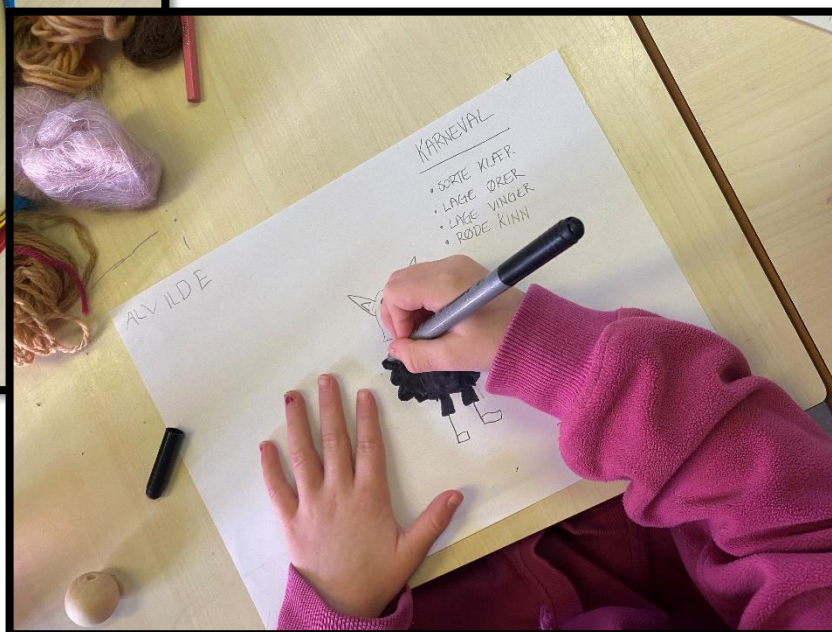
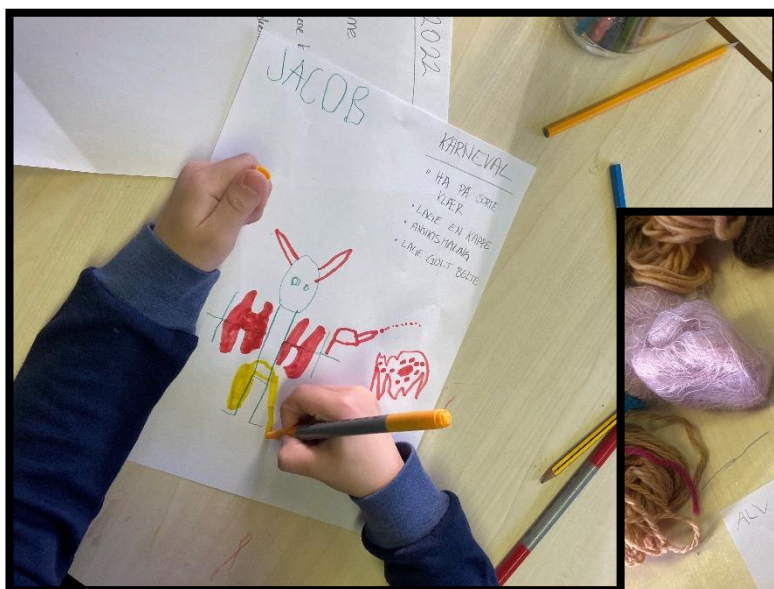
Venus

I forrige måned tok vi valget om å snevre inn de udefinerbare materialene til å gjelde garn, da vi observerte at dette var noe samtlige av barna interesserte seg for. Derfor ble det naturlig å flette inn garn som hovedfokus når vi nå skulle begynne med karnevals forberedelser.

Barna ble utfordret til å tenke på hva de selv kunne mestre å lage med utgangspunkt i garnet vi hadde tilgjengelig. Det eneste kriteriet de fikk var at garn skulle være en del av kostymet, utenom dette hadde de frie tøyler. Barna satt raskt i gang med tankeprosessen, «hva vil jeg kle meg ut som på karneval?» De så mange muligheter og hadde raskt kommet frem til forslag om hva de ønsket å være, men hvordan skulle vi få det til med bruk av garnnøster?

Det var interessant å observere hvordan de på ulikt vis fant metoder som kunne gjøre at garnet var en del av produktet. For å tydeligere kunne se for seg hvordan sluttresultatet skulle bli var det en naturlig del av prosessen å lage en skisse. Her så vi raskt at de hadde ulike tanker om hvor mye garn som skulle brukes.

En voksen spør: «Hva skal du bruke garnet til da?», og barnet svarer «Jo, jeg skal bruke tråd til å binde kostymet mitt sammen».

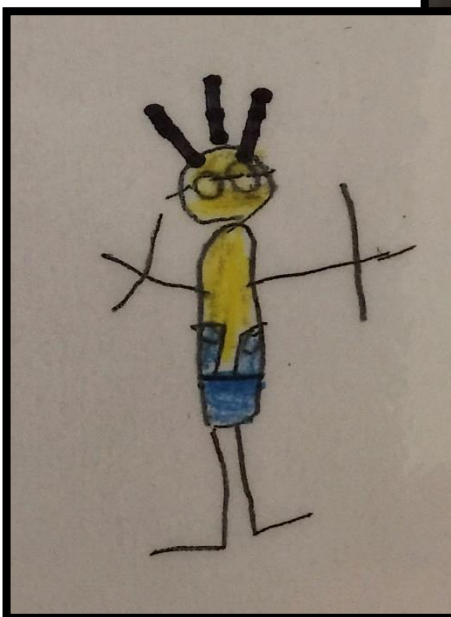
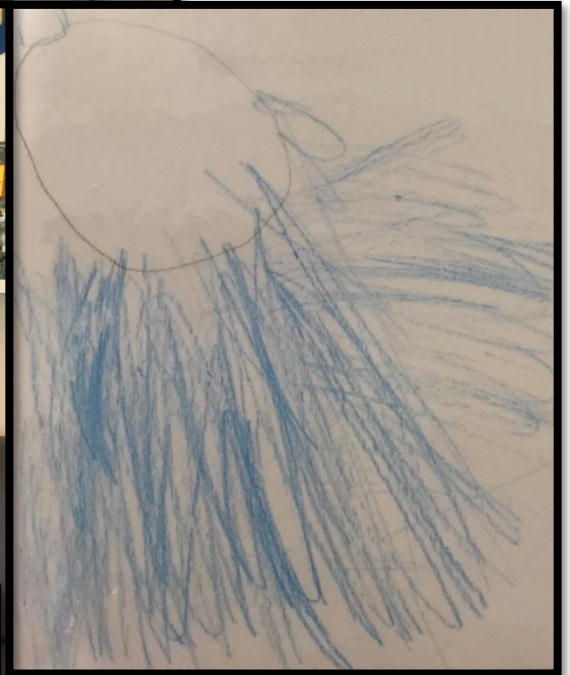
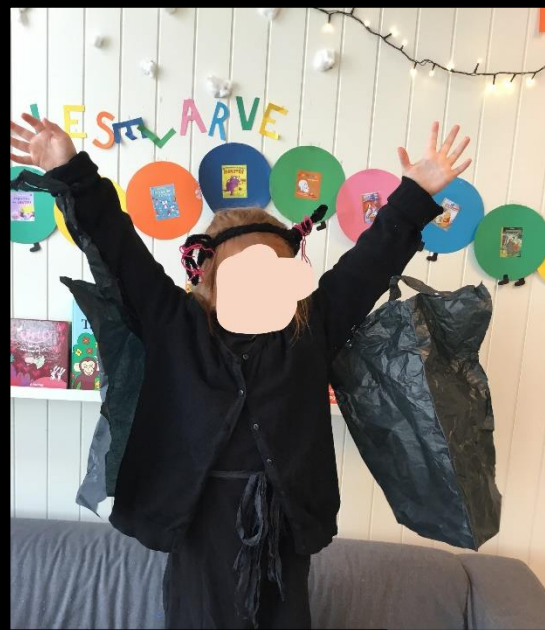

Når skissene var ferdige begynte selve kostymelagingen. Barna lærte å fingerhekle, og for mange ble dette en stor del av prosessen og sluttresultatet. De fikk erfaring med en ny måte å lage et fysisk produkt på, ulike typer teknikker og ulike typer garn. Hvorfor ble noens fingerhekling tykkere enn andres? Hva skjedde hvis vi brukte dobbel tråd? Hvordan kunne en lang remse med fingerhekling bli til et produkt som kunne være en del av kostymet de hadde tegnet på skissen? Vi undret oss sammen, og barna kom med gode løsninger og ideer for videre montering.

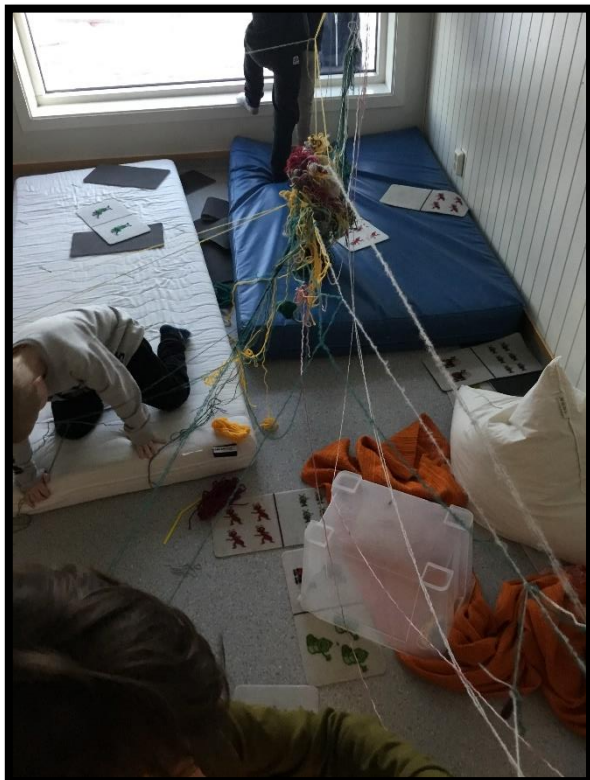

Det å la barna lage kostymer selv byr på mange gode anledninger for mestring. Barna får trent fin-motorikken, jobbet med prosesser og ender opp med et sluttprodukt som er noe de selv har skapt ut ifra egne ideer og tanker. I tillegg er det både fint for kjøpepress, lommeboken og miljøet 😊 De viste stolt frem det de holdt på med, og var ivrige på å både fortelle om egne kostymer, men var også nysgjerrige på andres. Dette skapte mange stunder med gode samtaler og knyttet barna sammen via felles erfaringer.

Det var gøy for små og store å se ideene komme til live. Ble sluttproduktet noe som lignet på skissene? Var garnet fremtredende? Ble det brukt ulik mengde garn ut ifra hvilken voksen som var til stede for å hjelpe barna?

Ved å velge garn som tema for karnevalet, hjelper vi de da i prosessen med kostymelagingen? Hemmer det fantasien deres når de blir begrenset? Lager vi rom for felles erfaringer? Tankene har vært mange, og i februar har Venus stort sett ikke vært noe annet enn tråd. Det har vært garnnøster overalt, og hvis det ikke har vært i bruk for å produsere kostymer, så har det heller ikke ligget urørt. Det har vært aktiv lek med garn også utenom hvor barna har lekt på eget initiativ. De har vært spioner, lekt Mission Impossible og hatt «syklubber» hvor de har fingerheklet til den store gullmedalje, for å nevne noe. Leken med garn har rett og slett blitt hverdagslig.

«Leken skal være en arena for barnas utvikling og læring, og for sosial og språklig samhandling. Barnehagen skal inspirere til og gi rom for ulike typer lek både ute og inne. Barnehagen skal bidra til at alle barn kan oppleve glede, humor, spenning og engasjement gjennom lek - alene og sammen med andre.» (Rammeplanen, Utdanningsdirektoratet, 2017)

Leken med garn har vært preget av fri utfoldelse og frie tøyler. Det har bydd på mestring; det er lek på egne premisser som alle får til, og inkludering ved at det er mange roller som går utover enkeltbarnets interesse. Barna har vært sammen mens leken har utviklet seg, og de har tidvis holdt på i flere timer. Leker de samme lek? Har de et ulikt bilde av hva leken er? Hvorfor kan de holde på så lenge?

Hva skjer videre? Føler barna seg ferdige med garn? Er de kanskje klare til å utforske et nytt udefinert materiale?